

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2025 m. lapkričio 7 d. Nr. 21RE3-209 (AG3-176/27-2025)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – ir Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Danutės Kulikauskienės (posėdžio pirmininkė), Vaidos Jokubauskaitės ir Svetlanos Sinkevičienės (pranešėja), sekretoriaujant Loretai Gusevienei, dalyvaujant pareiškėjos uždarnosios akcinės bendrovės „X“ direktoriui T. R. ir atstovei advokatei K. U.,

Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka nuotolinio ryšio priemonėmis išnagrino administracinę bylą pagal pareiškėjos uždarnosios akcinės bendrovės „X“ skundą atsakovei Vilniaus miesto savivaldybės administracijai dėl rašto panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėjos uždarnosios akcinės bendrovės „X“ (toliau – ir pareiškėja) atstovė advokatė K. U. Lietuvos administracinių ginčų komisijai 2025 m. spalio 14 d. pateikė skundą „Dėl Vilniaus miesto savivaldybės administracijos 2025-09-24 sprendimo Nr. A691-524/25 panaikinimo“ (toliau – ir skundas), kuriuo prašo panaikinti Vilniaus miesto savivaldybės administracijos (toliau – ir atsakovė arba Administracija) 2025 m. rugsėjo 24 d. raštą Nr. A691-524/25 „Dėl valstybinės žemės patikėtinio sutikimo vykdyti patalpų paskirties keitimo [duomenys neskelbtini] darbus“ (toliau – ir Raštas) ir įpareigoti atsakovę priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Skunde nurodomos faktinės ginčo aplinkybės. Paaiškinama, kad pareiškėja yra prekybos paskirties pastato, unikalus Nr. [duomenys neskelbtini], esančio [duomenys neskelbtini] (toliau – Pastatas), savininkė. UAB „Y“ projektuotojas, projekto vadovas D. Č., atstovaudamas pareiškėją, 2025 m. rugpjūčio 12 d. ir 2025 m. rugpjūčio 13 d. kreipėsi į Administraciją, prašydamas jos, kaip valstybinės žemės patikėtinės, sutikimo keisti Pastato paskirtį iš negyvenamosios prekybos paskirties į gyvenamąją.

Atsakovė skundžiamu Raštu informavo pareiškėją, jog vadovaujantis Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) 11 straipsnio 3 dalies 3 punktu, jos prašymas nenagrinėjamas, kadangi dėl to paties klausimo jai jau buvo atsakyta 2025 m. birželio 10 d. raštu Nr. A691-314/25 (toliau – 2025 m. birželio 10 d. raštas), o pareiškėja naujų faktinių duomenų nepateikė.

Pareiškėjos teigimu, Rašte nurodyta analogiška informacija kaip ir atsakovės 2025 m. birželio 10 d. rašte, t. y. kad teritorijoje, kurioje yra Pastatas, galioja Vilniaus miesto savivaldybės tarybos 2013 m. liepos 24 d. sprendimu Nr. 1-1379 „Dėl sklypo [duomenys neskelbtini] detaliojo plano tvirtinimo“ patvirtintas detalusis planas (toliau – Detalusis planas) ir jo sprendiniai, kuriais numatyta griauti minėtą Pastatą. Tačiau, anot pareiškėjos, nei iš Rašto turinio, nei iš 2025 m. birželio 10 d. rašto turinio nėra aišku, pagal kokius konkrečius Detaliojo plano duomenis ir jo sprendinius buvo nustatyta, jog Pastatą numatyta nugriauti.

Atkreipia dėmesį, jog minimo Detaliojo plano brėžinyje, lentelėje pavadinimu „Sutartiniai žymėjimai“, yra nurodyta, kad planuojami griauti statiniai žymimi perbraukiant pastato liniją X

ženklų. Pareiškėja tvirtina, kad būtent tokiu žymėjimu Detaliojo plano grafinėje dalyje yra pažymėti pastatai, kuriuos planuojama nugriauti, tačiau pareiškėjos nurodytas Pastatas nėra pažymėtas kaip planuojamas griauti statinys, todėl iš Rašto turinio nėra aišku, kokiais konkrečiai duomenimis remiantis buvo nustatyta, jog Pastatą numatyta nugriauti.

Pareiškėjos vertinimu, Raštas neatitinka VAI 10 straipsnyje nustatytų reikalavimų individualiam administraciniam sprendimui, yra neaiškus ir neišsamus. Pareiškėja iš Rašto turinio negali suprasti, pagal kokius konkrečiai Detaliojo plano duomenis buvo nustatyta, kad Pastatą yra numatyta griauti, todėl negali įvertinti tokios išvados pagrįstumo. Raštas, anot pareiškėjos, riboja jos teises į teisminę gynybą.

Pareiškėja skunde taip pat remiasi Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) jurisprudencija dėl reikalavimų individualiam administraciniam aktui reikšmės, tinkamo individualaus administracinio akto motyvavimo, viešojo administravimo subjektų pareigos laikytis teisės principų, įskaitant administracinių paslaugų prieinamumo ir gero administravimo principus.

Atsakovė atsiliepimu nesutinka su pareiškėjos skundo argumentais ir reikalavimais, prašo skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Atsakovė atsiliepime dėsto faktinės ginčo aplinkybes. Nurodo, kad Administracijoje 2025 m. balandžio 15 d. gautas prašymas (reg. Nr. A689-513/25, toliau – Prašymas) dėl pritarimo Pastato naudojimo paskirties keitimui. 2025 m. birželio 10 d. Administracija priėmė administracinį sprendimą Nr. A691-314/25 „Dėl valstybinės žemės patikėtinio atsisakymo vykdyti prekybos paskirties pastato [duomenys neskelbtini] paskirties keitimą“ (minėta, 2025 m. birželio 10 d. raštas), kuriuo nepritarta Pastato paskirties keitimui iš negyvenamosios – prekybos į gyvenamąją.

Administracijoje 2025 m. rugpjūčio 7 d. gautas naujas prašymas (reg. Nr. A689-1114/25, toliau – Prašymas Nr. 2), o 2025 m. rugpjūčio 13 d. buvo papildomai pateiktas Pastato paskirties keitimo į gyvenamąją (vienbučio), atliekant paprastąjį remontą projektas (reg. Nr. A50-26812/25, toliau – Pastato remonto projektas).

2025 m. rugsėjo 24 d. parengtas skundžiamas Raštas, kuriame nurodyta, kad į analogiško turinio pareiškėjos 2025 m. balandžio 15 d. prašymą buvo atsakyta atsakovės 2025 m. birželio 10 d. raštu, kuriame išdėstytos aplinkybės, dėl kurių atsisakyta išduoti sutikimą, todėl pateiktas naujas prašymas nebus nagrinėjamas.

Atsakovė atsiliepime pažymi, kad VAI 11 straipsnio 1 dalis nustato, jog asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles, t. y. Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisykles, patvirtintas Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 (toliau – Taisyklės). Cituoja Taisyklių 45.1-45.4 papunkčius.

Atsiliepime akcentuojama, kad viešojo administravimo subjektai turi tik tokius įgalinimus, kurie jiems yra suteikti konkrečiomis teisės aktų nuostatomis, t. y. institucijos, vykdydamos įstatymais joms priskirtą veiklą, privalo veikti taip, kaip numato teisės aktai, priešingu atveju būtų pažeistas viešojo administravimo subjektui taikytinas bendrojo draudimo principas – veikti taip, kaip nėra leidžiama. Pateikia LVAT praktiką minėtu aspektu (2010 m. spalio 4 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A438-1116/2010. Administracinė jurisprudencija Nr. 20, 2010).

Atsakovė pažymi, kad įvertinus Prašymą nustatyta, jog teritorijoje, kurioje yra Pastatas, galioja Vilniaus miesto savivaldybės tarybos 2013 m. liepos 24 d. sprendimu Nr. 1-1379 „Dėl sklypo [duomenys neskelbtini] detaliojo plano tvirtinimo“ patvirtintas sklypo [duomenys neskelbtini] Detalusis planas ir jo sprendiniai (nurodo, kad su pastaraisiais galima susipažinti prisijungus prie Teritorijų planavimo dokumentų registro www.planuojustatau.lt, teritorijų planavimo dokumento registracijos numeris – Nr. T00069396).

Atsakovė aiškina, kad Detaliojo plano pagrindinio brėžinio grafinėje dalyje yra pažymėta, kad Prašyme minimas Pastatas yra griauamas, o jo vietoje projektuojama elektros modulinė transformatorinė. Taip pat teritorijoje, kurioje yra Pastatas, Detaliojo plano sprendiniais yra suplanuotas servitutas S2.1, suteikiantis teisę pakloti ir eksploatuoti bendro naudojimo inžinerinius tinklus bei statyti modulinę transformatorinę. Akcentuojama, kad Detaliojo plano aiškinamojo rašto

„Elektros tinklas“ dalyje yra pažymėta, kad „tranzitinei modulinei transformatorinei (MT) planuojamas servitutas sklype Nr. 2. Planuojamoje teritorijoje elektros tinklas suplanuotas infrastruktūros sklype ir servituto ribose“.

Atsakovė paaiškina, kad pagal Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymo (toliau – Įstatymas) 17 straipsnio 2 dalį, detalieji planai galioja neterminuotai arba tol, kol suplanuotai arba didesnei teritorijai, į kurią patenka anksčiau suplanuota teritorija, parengiami ir patvirtinami nauji (juos keičiantys) to paties lygmens kompleksinio teritorijų planavimo dokumentai, kuriuose nustatomas detaliųjų planų teritorijos naudojimo reglamentas, arba šie detalieji planai pripažįstami netekusiais galios šio įstatymo 27 straipsnio 6 dalyje nurodyta tvarka. Akcentuoja, kad pagal Įstatymo 17 straipsnio 3 dalį, detalieji planai yra privalomi valstybės ir savivaldybių institucijoms, visiems suplanuotoje teritorijoje veikiantiems fiziniams ir juridiniams asmenims ar kitoms organizacijoms, išskyrus šio įstatymo 4 straipsnio 6 dalyje nurodytus atvejus.

Administracija, atsižvelgdama į Detaliojo plano sprendinius ir galiojantį teisinį reguliavimą, 2025 m. birželio 10 d. priėmė sprendimą nepritarti prekybos paskirties Pastato paskirties keitimui iš gyvenamosios – prekybos paskirties į gyvenamąją.

Atsakovė pabrėžia, kad minėtas sprendimas (2025 m. birželio 10 d. raštas) teisės aktų nustatyta tvarka nebuvo apskūstas, jis yra galiojantis, informatyvus, išsamus ir paremtas teisės aktų nuostatomis. Taip pat pažymi, kad administracinis sprendimas (2025 m. birželio 10 d. raštas) priimtas vadovaujantis Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 27 straipsnio 2 dalies 29 punktu, Lietuvos Respublikos žemės įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 2 punktu, 21 straipsnio 11 punktu, Lietuvos Respublikos statybos įstatymo (toliau – Statybos įstatymas) 3 straipsnio 2 dalies 1 punktu bei aukščiau nurodytu Detaliojo planu ir jo sprendiniais, kuriais numatyta griauti Pastatą. Atsižvelgiant į tai, pareiškėjos Prašymui dėl prekybos Pastato paskirties keitimo buvo nepritarta.

Atsakovė nurodo, kad UAB „Y“ 2025 m. rugpjūčio 7 d. pateikė Prašymą Nr. 2, kurio turinys yra analogiškas Prašymo turiniui. Atkreipia dėmesį, kad 2025 m. rugpjūčio 13 d. buvo papildomai pateiktas tik Pastato remonto projektas, tačiau nei kartu su Prašymu Nr. 2, nei papildomu dokumentu nebuvo pateiktų paaiškinimų, dėl kurių būtų suabejota dėl priimto sprendimo (2025 m. birželio 10 d. rašto) pagrįstumo. Todėl Administracija, vadovaudamasi VAĮ 11 straipsnio 3 dalies 3 punkto nuostatomis, skundžiamu Raštu informavo pareiškėją, kad Prašymas Nr. 2 nebus nagrinėjamas.

Reaguodama į pareiškėjos skunde nurodytą teiginį dėl Detaliojo plano brėžinio sutartinio žymėjimo aspektų, pažymi, kad pareiškėjos minėtas žymėjimas paimtas iš Detaliojo plano sprendinių brėžinio „Suvestinis inžinerinių tinklų planas“. Atsakovė aiškina, kad, vadovaujantis Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2014 m. sausio 2 d. įsakymu Nr. D1-8 „Dėl Kompleksinio teritorijų planavimo dokumentų rengimo taisyklių patvirtinimo“ patvirtintų Kompleksinio teritorijų planavimo dokumentų rengimo taisyklių 296.2 papunkčiu, kituose brėžiniuose, jei pagrindiniame brėžinyje negalima aiškiai išreikšti visų teritorijos naudojimo reglamentų (infrastruktūros objektų ir inžinerinių komunikacijų brėžinys, žemės sklypų ribų nužymėjimo brėžinys, apsaugos ir sanitarinės apsaugos zonų ribų brėžinys ir kiti) yra konkretizuojami rengiami sprendiniai. Atsakovė pabrėžia, šiuo atveju pirmiausia turėtų būti vadovaujama Detaliojo plano sprendinių pagrindiniu brėžiniu, o tik po to vertinami kiti Detaliojo plano sprendiniai.

Be kita ko, atsiliepime akcentuojama ir tai, kad su skundu pateiktame Detaliojo plano sprendinių brėžinio „Suvestinis inžinerinių tinklų planas“ grafinėje dalyje yra pažymėta projektuojama elektros modulinė transformatorinė. Todėl vertinant šiuos sprendinius darytina išvada, kad nors šiame brėžinyje Pastatas ir nėra pažymėtas kaip griauamas, kaip tai nurodyta pagrindiniame Detaliojo plano sprendinių brėžinyje, tačiau siekiant įgyvendinti Detaliojo plano sprendinį – įrengti elektros modulinę transformatorinę, Pastatas vis tiek turi būti nugriaunamas.

Atsakovė laikosi pozicijos, kad Raštas yra informatyvus, išsamus, paremtas teisės aktų nuostatomis, todėl neturėtų būti naikinamas. Be kita ko, pažymi, kad Raštas yra informacinio pobūdžio, kadangi jame nėra konstatuotas kokių nors pareiškėjos pareigų neįvykdymo faktas, jame nurodomas faktas, kad pareiškėjos Prašymas jau yra išnagrinėtas ir administracinis sprendimas pateiktas 2025 m. birželio 10 d. raštu. Atsakovės vertinimu, Administracijos atsakymai yra pagrįsti,

t. y. tiek 2025 m. birželio 10 d. rašte yra nurodytas atsisakymo pritarti Pastato paskirties keitimui pagrindas, tiek skundžiamame Rašte atsisakymas nagrinėti Prašymą Nr. 2.

Apibendrinama atsakovė pažymi, kad Rašte aiškiai, išsamiai ir suprantamai nurodyta, jog Prašymas jau buvo išnagrinėtas, Rašte taip pat nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi, priimdamas administracinį sprendimą, o pareiškėjos skunde konkrečiai nenurodoma, kurį teisės aktą ar VAĮ straipsnį pažeidė atsakovė. Tai, kad pareiškėjos netenkino jos prašymų nagrinėjimo rezultatas, administracinių sprendimų turinys, nesudaro nei teisinio, nei faktinio pagrindo naikinti Raštą. Pažymi, kad Raštu pareiškėja buvo informuota apie VAĮ 11 straipsnio 3 dalies 3 punkto reguliavimą. Akcentuoja, kad visos nurodytos aplinkybės atsakovės buvo įvertintos, pareiškėjai pateikiant 2025 m. birželio 10 d. raštą, kurio pareiškėja neskundė.

Pateikia aktualią LVAT praktiką dėl individualaus administracinio sprendimo motyvavimo (2014 m. kovo 19 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A662-839/2014; 2014 m. gruodžio 18 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A822-1440/2014; 2015 m. lapkričio 16 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1750-525/2015 ir kt.), Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką dėl gero administravimo principo reikšmės (2007 m. gegužės 10 d. sprendimas SGL C. AG prieš Komisiją, Nr. C-328/05; 2009 m. kovo 5 d. sprendimas Prancūzija prieš Tarybą, Nr. C-479/07; 2011 m. kovo 17 d. sprendimas AJD Tuna Ltd prieš D., Nr. C-221/09).

Remdamasi LVAT išaiškinimais dėl administracinio sprendimo vertinimo teisėtumo aspektu (LVAT 2023 m. birželio 14 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. eR-31-629/2023; LVAT 2024 m. liepos 4 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. eR-38-662/2024) ir dėl jo trūkumų traktavimo (LVAT 2022 m. lapkričio 23 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-927-525/2022 Administracinė jurisprudencija. 2022, 44, p. 61-119), atsakovė tvirtina, kad pareiškėjai buvo pateiktas informacinio pobūdžio Raštas, kuris yra išsamus ir motyvuotas, jame paaiškintas teisės aktuose nustatytas reguliavimas, t. y. dėl kokių priežasčių pareiškėjos prašymas negalėjo būti tenkinamas ar pakartotinai nagrinėjamas. Atsakovė laikosi pozicijos, jog pareiškėja skunde nenurodė tinkamų argumentų, kurie pagrįstų Rašto neatitikimą teisės aktų reikalavimams, Rašto nemotyvuotumą ar nepagrįstumą.

Atsakovės vertinimu, pareiškėja nepaaiškina tikslų skundžiamo Rašto negaliojimo pagrindų buvimo. Akcentuoja būtinybę, nustačius Rašto trūkumų, įvertinti ar nustatyti trūkumai yra esminiai, kurie kliudytų pareiškėjai suprasti atitinkamų visuomeninių santykių esmę ir turinį, identifikuoti jų teisių, pareigų bei teisėtų interesų pasikeitimą, šio pasikeitimo pagrindus ir apimtį, tinkamai įgyvendinti šiuo aktu suteiktas teises ar (ir) įvykdyti nustatytas pareigas bei įstatymų nustatyta tvarka efektyviai realizuoti teisę į (galimai) pažeistų teisių ir teisėtų interesų gynybą. Pažymi, jog teismų praktikoje dėl ginčų LVAT yra išaiškinęs, kad materialiosios teisės normų nenurodymas nevertinamas kaip esminis administracinio sprendimo trūkumas.

Vadovaujantis išdėstytomis aplinkybėmis, formuojama teismų praktika, atsakovė daro išvadą, kad skundžiamas Raštas yra priimtas pagrįstai ir teisėtai, neviršijant teisės aktų suteiktų įgaliojimų, jis atitinka VAĮ įtvirtintus bendruosius įforminimo reikalavimus, nurodyti administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas, administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės; administracinio sprendimo motyvai. Dėl nurodytų priežasčių pareiškėjos skundas, atsakovės vertinimu, turėtų būti atmestinas kaip nepagrįstas.

Skundas atmestinas.

Ginčas šioje byloje kilo dėl Vilniaus miesto savivaldybės administracijos 2025 m. rugsėjo 24 d. rašto Nr. A691-524/25 „Dėl valstybinės žemės patikėtinio sutikimo vykdyti patalpų paskirties keitimo [duomenys neskelbtini] darbus“, kuriuo atsisakyta nagrinėti pareiškėjos 2025 m. rugpjūčio 7 d. prašymą, teisėtumo.

Iš byloje pateiktų duomenų nustatyta, kad pareiškėjos atstovas D. Č. (UAB „Y“ darbuotojas) Administracijai 2025 m. balandžio 15 d. pateikė prašymą (minėta, Prašymas), kuriuo prašė dalies žemės sklypo (unikalus Nr. [duomenys neskelbtini]), esančio [duomenys neskelbtini], patikėjimo teise valdytojos – Administracijos, pritarti pastato (unikalus Nr. [duomenys neskelbtini]), minėta, Pastatas) naudojimo paskirties keitimui iš prekybos paskirties į gyvenamąją. Prašyme taip pat buvo

pažymėta, kad dalis Pastato stovi sklype. Prašymas buvo grindžiamas Statybos įstatymo 27 straipsnio 5 dalies 6 punktu. Kartu su Prašymu Administracijai pateikti žemės sklypų [duomenys neskelbtini] ir [duomenys neskelbtini] Nekilnojamojo turto registro duomenų bazės išrašai, žemės sklypų planai bei statinių analogiškuose adresuose Nekilnojamojo turto registro duomenų bazės išrašai.

Administracija 2025 m. birželio 10 d. raštu Nr. A691-314/25 „Dėl valstybinės žemės patikėtinio atsisakymo vykdyti prekybos paskirties pastato [duomenys neskelbtini] paskirties keitimą“ (minėta, 2025 m. birželio 10 d. raštas) informavo pareiškėją, kad jos Prašymas netenkinamas. Rašte nurodytas juridinis pagrindas – Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 27 straipsnio 2 dalies 29 punktas, Lietuvos Respublikos žemės įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 2 punktas, 21 straipsnio 11 punktas, Statybos įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 1 punktas. Aptariamame rašte, be kita ko, atsakovė nurodė, kad teritorijoje, kurioje yra Pastatas, galioja Vilniaus miesto savivaldybės tarybos 2013 m. liepos 24 d. sprendimu Nr. 1-1379 „Dėl sklypo [duomenys neskelbtini] detaliojo plano tvirtinimo“ patvirtintas detalusis planas (minėta, Detalusis planas) ir jo sprendiniai, kuriuose numatyta Pastatą griauti.

2025 m. rugpjūčio 7 d. tas pats pareiškėjos atstovas, pateikęs Prašymą, pakartotinai kreipėsi į Administraciją ir pateikė analogiško turinio prašymą (minėta, Prašymas Nr. 2). Kartu su Prašymu Nr. 2 buvo pateikti tie patys priedai, kaip ir su Prašymu.

2025 m. rugpjūčio 13 d. pareiškėja Administracijai pateikė UAB „Y“ parengtą Pastato paskirties keitimo į gyvenamąją (vienbučio), atliekant paprastąjį remontą, projektą (minėta, Pastato remonto projektas).

2025 m. rugsėjo 24 d. atsakovė pareiškėjai pateikė atsakymą – Raštą (*jame nurodoma, kad atsakoma į pareiškėjos 2025 m. rugpjūčio 12-13 d. prašymus*), kuriuo, vadovaudamasi VAĮ 11 straipsnio 3 dalies 3 punktu, informavo, kad pagrindo keisti anksčiau priimtą administracinį sprendimą nėra, nes įvertinus pareiškėjos prašymą, nenustatyta aplinkybių, leidžiančių abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu. Rašte paaiškinta, kad į analogiško turinio pareiškėjos prašymą, t. y. į Prašymą, atsakyta 2025 m. birželio 10 d. raštu, kuriame, anot atsakovės, išdėstytos aplinkybės, dėl kurių atsisakyta išduoti sutikimą. Kaip pagrindinis argumentas, kurio pagrindu atsisakoma išduoti sutikimą Pastato paskirties keitimui pakartotinai nurodyta tai, kad teritorijoje, kurioje yra Pastatas, galioja Vilniaus miesto savivaldybės tarybos 2013 m. liepos 24 d. sprendimu Nr. 1-1379 „Dėl sklypo [duomenys neskelbtini] detaliojo plano tvirtinimo“ patvirtintas detalusis planas (minėta, Detalusis planas) ir jo sprendiniai, kuriais numatyta griauti Pastatą.

Pareiškėja, nesutikdama su Raštu, kreipėsi į Komisiją. Pareiškėja tvirtina, kad Raštas yra nepagrįstas, neteisėtas, neaiškus; jo turinys yra identiškas atsakovės 2025 m. birželio 10 d. raštui, tačiau iš šių dviejų atsakovės sprendimų pareiškėjai nėra aišku, pagal kokius konkrečius Detaliojo plano sprendinius nustatyta, kad numatoma Pastatą nugriauti.

Taigi, byloje vertinamas atsakovės Rašto turinys VAĮ taikymo kontekste, t. y. vertinama tik tai, ar teisėtai ir pagrįstai atsakovė pareiškėjos pakartotinį prašymą (Prašymą Nr. 2) atsisakė nagrinėti, ar pareiškėja, kreipdamasi į viešojo administravimo subjektą, pateikė naujus duomenis, leidžiančius ginčyti ankstesnį administracinį sprendimą. Pastato nugriovimo teisinės ir faktinės aplinkybės nėra šios bylos nagrinėjimo dalykas, todėl Komisija šiuo klausimu detaliau nepasisako.

Pažymėtina, kad nagrinėjamu atveju Administracija veikė kaip viešojo administravimo subjektas, todėl jai yra taikomos VAĮ nuostatos. Administracinio sprendimo turinio reikalavimai reglamentuoti VAĮ 10 straipsnio 5 dalyje, kurioje nustatyta, jog administraciniame sprendime, be kita ko, turi būti nurodyta: administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės (5 punktas); administracinio sprendimo motyvai (6 punktas). VAĮ 11 straipsnio 3 dalies 3 punkte nurodyta, kad prašymas ar skundas viešojo administravimo subjekto vadovo arba jo įgalioto pareigūno ar valstybės tarnautojo, kito įstatymų nustatytą specialų statusą turinčio fizinio asmens sprendimu gali būti nenagrinėjamas, jeigu paaiškėja, kad dėl to paties klausimo atsakymą yra pateikęs arba sprendimą yra priėmęs viešojo administravimo subjektas, į kurį kreiptasi, arba kitas kompetentingas viešojo administravimo subjektas ir asmuo nepateikia naujų duomenų, leidžiančių abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu ar ginčyti viešojo administravimo subjekto priimtą sprendimą. LVAT yra pažymėjęs, kad viešojo administravimo

subjekto finansiniai ir žmogiškieji ištekliai, skirti įstatymams ir kitiems teisės aktams įgyvendinti, turi būti naudojami efektyviai, racionaliai, todėl įstatymų leidėjas nustatė sąlygas, kada skundas gali būti nenagrinėjamas. LVAT laikosi pozicijos, kad tapatus prašymas viešojo administravimo subjektui gali būti pateikiamas, tačiau jis turi būti pagrįstas naujomis aplinkybėmis ar papildomais argumentais. Vertinant, ar pagrįstai pareiškėjo kreipimasis pakartotinai nenagrinėtas, analizuojama, ar kreipimesi pateikiami nauji faktiniai duomenys, papildomi argumentai, leidžiantys abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu (žr., pvz., LVAT 2016 m. vasario 18 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A-305-492/2016; 2023 m. vasario 1 d. nutartis administracinėje byloje Nr.eA-191-815/2023). Vertinti, ar pateikti duomenys yra nauji ir gali daryti įtakos priimtam sprendimui, yra atsakovo kompetencija (žr. pvz. LVAT 2024 m. gruodžio 16 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. eI3-6309-983/2024).

Aptartos VAI nuostatos ir teismų praktikos išaiškinimai reiškia, jog prašymas gali būti nenagrinėjamas, kai nustatoma, kad: 1) dėl to paties klausimo jau yra priimtas viešojo administravimo subjekto sprendimas (arba asmeniui pateiktas atsakymas); ir 2) asmuo nepateikia naujų faktinių duomenų ar papildomų argumentų, leidžiančių abejoti ankstesnio sprendimo (atsakymo) pagrįstumu. Teisės teorijoje naudojamos terminologijos prasme tai reiškia, kad šioje teisės normoje yra įtvirtintas draudimas dėl to paties dalyko ir tuo pačiu pagrindu nagrinėti pakartotinį skundą, dėl kurio kompetentinga institucija jau yra priėmusi sprendimą (žr., pvz., LVAT 2021 m. sausio 13 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-89-438/2021). Ši norma teismų praktikoje aiškinama taip, kad sprendžiant dėl jos taikymo pagrįstumo turi būti kreipiamas dėmesys ne tik į tai, kokius prašymus asmuo suformulavo viešojo administravimo subjektui savo skunde, o analizuojamas visas skundo turinys, ypač atkreipiant dėmesį į tai, ar viešojo administravimo subjektui pateiktame naujame skunde tuo pačiu klausimu yra nurodyta naujų faktinių duomenų, kurie nebuvo nurodyti ankstesniame skunde (žr., pvz., LVAT 2012 m. liepos 2 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A146-392/2012).

Minėta, pareiškėja skundą Komisijai iš esmės grindžia tuo, kad Rašto motyvai jai yra neaiškūs, t. y. neaišku, pagal kokius Detaliojo plano duomenis (sprendinius) buvo nustatyta, kad Pastatą numatyta nugriauti. Komisija negali sutikti su tokiu pareiškėjos vertinimu. Atkreiptinas dėmesys, kad atsakovė 2025 m. birželio 10 d. priėmė administracinį sprendimą, kuriuo atsisakė duoti sutikimą Pastato paskirties keitimui, minėtos dienos rašte nurodė teisinius pagrindus, įskaitant ir aplinkybę, kad pagal patvirtintą Detalųjį planą ir jo sprendinius numatyta Pastatą griauti. Tą pačią aplinkybę Administracija nurodė ir skundžiamame Rašte, tačiau tik atkartodama ir akcentuodama 2025 m. birželio 10 d. administracinio sprendimo argumentą. Taigi, pareiškėjai pagrindinė priežastis, dėl kurios atsakovė atsisakė tenkinti Prašymą, buvo žinoma, gavus 2025 m. birželio 10 d. raštą. Šio rašto pareiškėja neskundė.

Pareiškėja skunde Komisijai teigia, kad atsakovė riboja jos teises į teisminę gynybą. Komisija pastebi, kad iš tiesų 2025 m. birželio 10 d. rašte nebuvo nurodyta jo apskundimo tvarka. Apskundimo tvarka nenurodyta ir skundžiama Rašte, tačiau tai nesutrukdė pareiškėjai ginti savo teises ikiteismine tvarka, paduodant skundą Komisijai, ginčijant Raštą. Nors apskundimo tvarkos neišaiškinimas nedera su geru viešuoju administravimu, tačiau šios bylos aplinkybių kontekste Komisija to nelaiko esminiu trūkumu, sudarančiu pagrindą naikinti Raštą. Panašios pozicijos laikosi ir LVAT (žr. pvz. 2015 m. kovo 30 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-498-146/2015).

Komisija, išanalizavusi tiek Prašymo, tiek Prašymo Nr. 2 turinį, sprendžia, kad juose pareiškėja iš esmės kėlė tą patį reikalavimą, dėl to paties dalyko, abu prašymus grindė analogiškoms aplinkybėmis, pareiškėjos atstovai tai patvirtino ir posėdžio metu. Pareiškėja, pateikdama atsakovei Pastato remonto projektą, nesuformulavo jokių paaiškinimų, kurie susietų pateiktą dokumentą su Prašyme Nr. 2 suformuluotu prašymu arba leistų atsakovei suabejoti savo administraciniu sprendimu, t. y. 2025 m. birželio 10 d. rašto pagrįstumu. Tiek pareiškėjos Prašymo, tiek Prašymo Nr. 2 turinio analizė rodo, kad buvo siekiama to paties tikslo – kad atsakovė, kaip žemės sklypo, kuriame stovi Pastatas, valdytoja, duotų sutikimą Pastato paskirties keitimui iš komercinės paskirties į gyvenamąją.

Komisija sprendžia, kad pareiškėja, pateikdama Prašymą Nr. 2, kuriame nenurodė naujų faktinių aplinkybių, leidžiančių abejoti anksčiau teikto atsakovės sprendimo (2025 m. birželio 10 d. rašto) pagrįstumu, o iš esmės pateikė identišką prašymą kaip ir 2025 m. balandžio 15 d. Vien tai, kad pareiškėja pateikė Pastato remonto projektą, negali būti laikoma nauja aplinkybe ir pagrindu ginčo

teisinius santykius interpretuoti kitaip, t. y. taip, kaip to nori pareiškėja. Tai, jog pareiškėjos netenkina gautas atsakymas (Raštas), nereiškia, kad atsakovė neveikė taip, kaip pagal teisės aktų nustatytą tvarką turėjo veikti. Pareiškėjos skundo argumentai nepaneigia atsakovės Rašte nurodytų aplinkybių. Pareiškėja iš esmės naujų aplinkybių, kurios paneigtų Rašte nustatytus argumentus, nepateikė.

Vertindama skundžiamą Raštą pagal atitikimą VAI reikalavimams, Komisija pažymi, kad atsakovė tik atsiliepime išsamiau pasisakė, jog reikia vadovautis Detaliojo plano pagrindiniu brėžiniu, kuriame pažymėta, kad ginčo Pastatą numatyta griauti ir šioje teritorijoje yra suplanuotas servitutas (pažymėta S2.1), suteikiantis teisę pakloti ir eksploatuoti bendro naudojimo inžinerinius tinklus bei statyti modulinę transformatorinę, paaiškinta, kad reikia vadovautis ir Detaliojo plano aiškinamojo rašto nuorodomis. Atsižvelgiant į išdėstytą, į tai, jog pareiškėja posėdžio metu pripažino, kad pateiktas Prašymas Nr. 2 pagal turinį analogiškas pateiktam Prašymui bei į tai, jog Detalusis planas yra paskelbtas Teritorijų planavimo dokumentų registre (www.planuojustatau.lt), Komisija nurodytų aplinkybių nelaiko esminiais trūkumais, dėl kurių būtų modifikuojamos byloje nustatytų aplinkybių vertinimas ir Komisijos išvados, jog atsakovė Rašte teisėtai taikė VAI 11 straipsnio 3 dalies 3 punkto nuostatas.

Apibendrinus tai, kas išdėstyta, Komisija daro išvadą, kad Administracija į Prašymą Nr. 2 atsakė tinkamai, nepažeisdama teisės aktų nuostatų. Raštas parengtas remiantis tiek faktiniu, tiek teisiniu pagrindu, nepažeidžiant pagrindinių procedūrų, todėl jo panaikinti pareiškėjos skunde nurodytais motyvais nėra teisinio pagrindo, kaip nėra pagrindo įpareigoti atsakovę priimti naują sprendimą, todėl pareiškėjos skundas atmestinas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjos uždarnosios akcinės bendrovės „X“ skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimas per vieną mėnesį nuo jo priėmimo gali būti skundžiamas Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Danutė Kulikauskienė

Komisijos narės

Vaida Jokubauskaitė

Svetlana Sinkevičienė